

Návraty k oslavám 650 let města



Ražení mincí byla atrakce, o kterou byl veliký zájem. Z ručního beranu padaly mince stříbrné, mosazné, bronzové i cínové

Pokračování příště

Úterý 12. října 2004		
kdy	co	kde
8:30	Pohádky pro myšky	velký sál
9:00		
0:00	Hranice u Aše	
9:00	seminář	malý sál
10:30	Pohádky pro myšky	velký sál
0:00		
0:00	Hranice u Aše	
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Hvozdná	
13:30	loučení Hranice u Aše	malý sál
13:30	loučení Libochovice	malý sál
14:00	vítání Hranice u Aše	MÚ
14:00	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Hranice u Aše	před divadlem
14:30	vítání Hvozdná	MÚ
15:00	vítání Hvozdná	před divadlem
16:00	Ženitba	velký sál
16:30		
17:00	Radnice	
19:30	Ženitba	velký sál
20:00		
20:30	Radnice	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna



Větrník, zpravodaj XXXV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 4.

VĚTRNÍK

Ročník XXXV.

Pondělí 11. října 2004



Dnešní program		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	Festivalový výbor	Větrov
13:00	příjezd Radnice	
13:30	loučení Libice nad Cidlinou	
14:30	vítání Radnice	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Radnice	před divadlem
16:00	Naši furianti	velký sál
16:30		
17:00	Libochovice	
18:00	příjezd Hranice u Aše	
19:30	Naši furianti	velký sál
20:00		
20:30	Libochovice	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS Vojan z Libice nad Cidlinou se prezentoval včera inscenací předlohy Clauda Magniera OSCAR. Autor patří k předním francouzským komediografům poloviny minulého století. Bravurně zvládá řemeslo komedie v tom nejlepším slova smyslu. Základním kamenem jeho komiky je záměna, kdy postavy ještě neví, ale divák už ví (viz hraní s kufrý). Inscenátoři tohoto předpokladu plně využili. O tom svědčí intenzivní projev obecnstva.

Vzhledem k představení v Třebíči podařilo se důsledněji řešit jednotlivé dramatické situace zvláště v reakcích postav předváděných mladými začínajícími ochotníky. Jejich zapojení a vedení v inscenaci patří k jednomu



A další dzindzin na hlavu i na solar pana Barniera (dokonalé trauma J. Hlávky) od sympatického rošťáka Christiana v podání O. Růžičky

z kladů představení i přes určitou nevyrovnanost hereckých výkonů danou právě zkušeností interpretů.



Okouzlující Charlota H. Vondruškové umí s nadhledem 25 let nést své podlehnutí. Vždyť to shledání je tak sladké!

Představení patří celkově k divácky úspěšným, o čemž svědčí reakce večerního publika. Významný podíl na tom má již výše zmíněné řešení situací, ale zvláště pak výkon Jiřího Hlávky v postavě majitele továrny na mýdlo, pana Barniera. Jemu výrazně sekundují jeho žena v podání Marcely Hlávkové (že by to měla odpozorováno přímou z manželského života?) a také zkušená Helena Vondrušková



Partneři XXXV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu



Die Garten - Galerie



Gorten Švýcarsko



Penzion BARUNKA



Ciba



Patronem dnešního větrníku je...

Patronka Hanka Dohnalová, DS J.K.Tyl Josefův Důl

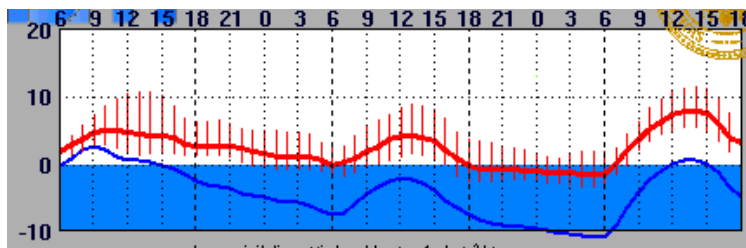
Že by letos už 35. ročník?

Je to až neuvěřitelné, že už tolik let jezdím do Vysokého na přehlídku. Poprvé v roce 1972, čistě náhodou. A protože jsem od dětství hrála v domácím souboru, hraji dodnes a divadlo je mou velkou láskou, žádný další ročník jsem nevynechala. Pak jsem si dokonce šestkrát na vysokých prknech zahrála. Za ta léta jsem poznala desítky přátel stejně postižených láskou k divadlu.

Je moc milé, když mi ochotníci z Václavovic, Prahy, Českých Budějovic i z Brna volají, co divadlo, co je nového ve Vysokém. A já podávám informace, zvu, posílám programy a pak se těším na setkání. Věřte, je vždy bouřlivé.

O divadle je pořád co povídat. Přehlídka je tu, moc se z ní těším a přeji všem pohodu a zdárný průběh.

Předpověď počasí na neděli:



Dnešní noc bude nejchladnější. Na sluníčko to ještě půjde...ale ta rána. Možná tak jít na houby. Nebo na grog k Havlatovi.



vá v epizodní postavě Charloty. Žel nedaří se to zcela jednoznačně Ondřeji Růžičkovi v postavě Christiana Martina, vesměs nositele veškerých zvrátů v životě

jeho šéfa a hybatele příběhu (plné uznání si však zaslouží jeho výkon, vzpomeneme-li si na jeho debut Honzy před dvěma roky v pohádce, kterou jsme tady viděli).

Svižné tempo představení začíná zvládnutím poměrně textově dlouhé expozice, která nás uvádí do problému a vrší jednu katastrofu za druhou dopadající na pana Barniera. A zde začíná jeden z problémů inscenace. „Na ... štvání“ pana majitele, který přichází o miliony a navíc musí řešit problém rodiny, zachování její pověsti vzhledem k „revoltě“ dcery. Nabízí se otázka, zda by nebylo účinnější z hlediska celkové komičnosti, kdybychom viděli zoufalého jedince, který je nucen řešit svou situaci „člověka v tísní“ se všemi jejími peripetiemi od zoufalství až po stavy spokojenosti narušené novými katastrofickými jevy. Zda komično budované jen na postupném vršení gagů je to „pravé ořecho-



vé“. S tím souvisí i otázka formy vztahů vůdčí herecké osobnosti ke svým partnerům. V italských hereckých skupách dávné minulosti se jim říkalo „capocomico“, jimž Jiří Hlávka bezesporu je.



M. Hlávková jako paní Barnierová s bravúrou a efektivností realizuje její afekt. Barnier na ni nemá!

Představení Oscara velmi příznivě přispělo ke komediálnímu začátku letošního KDP.

Ing. Dušan Zakopal

Diváci a Oskar, odpoledne a večer.

Odpoledne

Začátek:

Proč jste si vybrali Oskara?

Výborný soubor. Znam velice dobře hlavní představitele, jsou to kamarádi.

Nevybrali jsme si ho, bylo nám nabídnuto.

Kvůli tomu souboru.

Vybral nám ho tatínek, bylo jediné na které zbyly lístky.

Co očekáváte od představení?

Že bude pěkné.

Že to bude veselohra.

Dobrou zábavu.

Přestávka:

Jak se vám zatím líbí?

Líbí.

Celistvější úsudek budeme mít až na konci představení.

Líbí se nám slovní gagy, pan Hlávka je vynikající.

Je to hezký.

Docela se mi líbí.

Je dobrý, živý, pohybový.

Kdybyste měli známkovat čísla 1-10, jaké byste přidělili?

Zatím tak trojku, čtyřku – Asi deset. – Tak sedmičku. – Sedmičku. – Osm. – Já bych řekla desítku. – Takovou 6 až 7. – Tak čtyři. Jaká postava se vám nejvíce líbí?

Asi ten starý pán, Barnier.

Maminka.

Ty dva starý.

Koho myslíte, že si slečna vezme?

Já nevím.

Mě tedy ne. Jsem zadanej.

Konec:

Jak se vám líbilo představení?

Bylo to vynikající.

Jo, líbilo se nám.

Bylo příjemné a na závěr to byla skutečná fraška.

Bylo to moc hezký.

Jaká postava se vám nejvíce líbila?

Největší práci měl hlavní představitel. Je podobný panu Filipovskému.

Byla tam spousta mladých herců, epizodní role poslední dámy, byla docela zajímavá.

Byli všichni fajn.

Mně se líbili všichni herci, akorát jsem málo slyšel některá slova.

Šatna:

Jak se vám hrálo?

Mně se hrálo moc dobře.

Byla jste spokojena s publikem?

Nesmáli se tolik, jako v Bystřici u Benešova, ale publikum s námi šlo, to jsme cítili.

Myslíte, že se vám to povedlo?

V každém představení jsou nějaké chyby. Ale jinak jsme celkem spokojený.

k hlášenému požáru a evakuuje osoby. Vše se děje bez předchozího varování. Cvičení proběhlo úspěšně a z toho plyne, že libovolnou z těchto jednotek mohu dle svých pravomocí povolát a je schopna evakuovat celou budovu divadla Krakonoš.

Hed: Počítá se s nastalou panikou?

Robert: Ano. Na paniku jsme připraveni. Nic nehasíme, ale zpřístupníme východy a pomáháme lidem ven dostupnými prostředky. Naše divadlo splňuje díky čtyřem únikovým východům podmínky pro zdárnou evakuaci osob.

Hed: Jak určujete, kdo bude na jednotlivá představení dohlížet?

Robert: O požární dozor je mezi hasiči zájem a kromě odborného dozoru rádi zajišťujeme i společenské večery, při kterých platí podobná pravidla jako v divadle.

Hed: A co příprava na jednotlivá představení?

(Hed)

vá představení?

Robert: Každý soubor je po postavení scény osloven přímo mnou - velitelem, kvůli požadavkům na bezpečnost – otevřený oheň, kouření na jevišti, střelba apod. Pokud jsem sám účasten co by herec, přebírá mé pravomoci můj zástupce.

Hed: Komu má běžný divák nahlasit požár?

Robert: Zvolá „HOŘÍ“ a postupuje podle daných směrnic DS Krakonoš. Nicméně jsem přesvědčen, že k něčemu podobnému v průběhu přehlídky, ani nikdy jindy, nedojde. Tímto předem děkuji účastníkům a hostům, že svým bezpečným a ohleduplným chováním nezavdají příčin ke vzniku požáru.

Hed: S díky za rozhovor a zcela klidná, co se mé bezpečnosti týče, se odeběrám za svým divadelním souborem.

Do třetice ve vlastivědném muzeu

Už jsme vás zvali na dvě výstavy, které v současné době probíhají ve vysokém vlastivědném muzeu – jedna se týká 650. výročí od první písemné

zmínky o Vysokém, druhá se váže k osmdesátému výročí zdejšího loutkového souboru. V muzeu objevíte však ještě jednu výstavu, tentokrát úzce spjatou s přehlídkovým děním. Najdete zde portréty nositelů zlatých odznaků J.K.Tyla, které uděluje Svaz českých divadelních ochotníků. Mezi zvěčněnými „zlatými“ divadelníky poznáte určitě i známé tváře z Vysokého.

(red)



Nebojte se, budete evakuováni

Je sobota odpoledne, mám několik minut volna, tak je hodlám věnovat milé společnosti ve-



litele místních dobrovolných hasičů, Robertovi Nesvadbovi, který bedlivým okem dohlíží na bezpečí nás všech.

Hed: Kolik let už velíš?

Robert: Počkej, to spočítáme – pět.

Hed: Co obnáší tvé velení o přehlídce?

Robert: O přehlídce to znamená bezpečnost lidí při divadelním představení a to tak, že jsme na to třeba, VŽDY, tři a zodpovídáme za to, že se divák v případě nebezpečí dostane únikovými východy bezpečně a bez újmy na zdraví ven.

Hed: Je váš tým připraven?

Robert: Mohu říci, že ano. Zásahová jednotka vyjíždí do 10 minut po ohlášení (splňujeme zákonem daný limit 15 minut) a může čítat až 14 členů. Členové přítomní na divadelním představení jsou pověřeni evakuací lidí. Kupříkladu během včerejšího představení k takovému zásahu došlo z důvodu náhlé indispozice jedné divačky.

Hed: Jak se připravujete na nápor 200 divadelních návštěvníků?

Robert: V rámci okrsku probíhají technicko-taktická cvičení. Takové cvičení proběhlo v červnu v podobě evakuace Domova důchodců v Rokytnici nad Jizerou.

Hed: Co takové cvičení znamená?

Robert: Celý okrsek – Vysoké nad Jizerou, Jablonec nad Jizerou, Rokytnice nad Jizerou, Harrachov – vyjede

Večer

Proč byla vaše volba právě Oskar?

Protože nám to přidělili.

Na hru měli hasiči vstupenky.

Soubor moc dobře známe.

To je náhodná volba.

Viděli jsme Tři muže v šachu. Já si vybírám každé představení. Máte raději komedie či tragédie?

Komedie.

U mě má tragédie větší úspěch, protože při komedii se lidi hrozně smějí a já pak nevím, co říkají.

Komedie, tragického máme kolem sebe dost.

Měla by tu tragédie naději na úspěch?

Dobře sehaná ano.

Asi by byla méně navštívená, ale úspěch by měla určitě.

Lidi se chtějí bavit.

Přestávka:

Co říkáte na průběh?

Líbí se mi to. Je to moc pěkný.

V žebříčku výborné až nedostatečné bych hodnotil dobré.

Zatím se bohužel moc nesměju.

Já to vidím potřeť. Poprvé i po-



druhé to bylo lepší.

Já jsem skoro spal.

Je to trošku něco jiného, než byli ta dvě předchozí, ale je to pěkné představení.

Konec:

S jakými dojmy odcházíte?

No, super. Líbilo se nám to.

Představení bylo velice hezký, herci byli dobří až výborní. Hlavní představitel byl vynikající.

Líbilo se mi představení, i když mladší byli slabší v řeči.

Člověk samozřejmě srovnává, proti včerejšku jsem byl trošičku zklamanej.

Co byste pochválili / vytkli?

Tomu se nedá nic vytknout.

Nic, líbilo se nám to.

Pochválil bych nasazení.

Šatna:

Co byste vzkázali vysockému publiku?

Snad se jim trochu líbilo. Hrál se nám výborně. Publikum bylo vynikající.

Byli skvělí a báječně se nám hrálo. Nechoďte do divadla jen o přehlídkách, ale po celý rok

SaM & TaT

Představujeme divadelní soubor Vojan Libice nad Cidlinou

Půl hodiny před prvním představením Oskara si povídáme s režisérem a šéfem souboru Vojan Libice, Jaroslavem Vondruškou. Na moji omluvu, že vyrušuji před důležitým vystoupením konstatuje, že při „tom“ nemusí být. Tentokrát totiž nehraje.

Jaroslave, kolik korálků je navlečeno na šňůrce napnuté mezi Libicí a Vysokým na mapě, která zaznamenává na půdičce Krakonoše účast souborů ve Vysokém? Kolikrát jste tu byli?

Sedmkrát, náš soubor je tu už „profláknutý“ – snad v dobrém.

Určitě. Uměl bys vyjmenovat vaše inscenace uvedené na KDP?

Když to vezmu pozpátku, tak předloni to byla Horníčková hra Dva muži v šachu, předtím Šamberkův Blázinec v prvním poschodí, Jílkův Dvojité tep srdce a Zelenkův Bumerang. Pro děti jsme tu uváděli pohádky Pekelný mariáš a Jak rozesmát princeznu.

A ta dnešní inscenace?

Oskar je francouzská komedie...

...Má snad něco společného s de Funésovým filmem?

Je to ten příběh. Má všechny znaky francouzských komedií, určitou zemitost a svým obsahem je



blízká i českému naturelu, řekněme do té míry, do jaké je blízká i česká a francouzská lehkomyšlnost. Je to komedie obohacující „třeskutou srandou“ stejně jako Dva muži v šachu. Tvrdím, že rozesmát lidi v hledišti je mnohem těžší než je rozbřechet. Mám rád, když divák odchází z divadla uvolněný a spokojený.

Soubor od začátku své existence dělá představení pro dospělé spíše komediálního žánru a představení pro děti. Samozřejmě vesměs pohádky. Uváděli jsme ještě Tři bílé šipy, Princeznu Máňu, Kocoura v polobotkách, Pasáčka vepřů, Šípkovou princeznu a další.

Kam se chcete v dramaturgii souboru dostat?

Chceme pokračovat v načatém počínání, hrát pro děti a dělat komedie. Může se samozřejmě stát,

možřejmě klasikou. Vybrali si Jiráskovu Lucernu a s chutí se pustili do práce. Pilně nacvičovali a byla tu premiéra. Hráli odpolední pro děti a večer slavnostní pro dospělé. Po odpoledním představení se ještě všichni sešli a režisér Pepa měl poslední připomínky. Štěpánovi, který ztvárnil roli Kláska, říká: „Dej si pozor, když zvedáš pytel s mletým zrním, dělej, že zvedáš padesát kilo a ne piliny!“ - „Jo, to udělám,“ řekl Štěpán.

To ale slyšeli spoluherci, jen na sebe mrkli a jednali. Dva bavili Štěpána, aby nic neviděl, a další dva strčili do pytle s mletím velký kámen. Dokonale to naaranžovali a dávali pozor, aby se vše utajilo. Před výstupem si ještě na trakař sedli, aby náhodou Štěpána nenapadlo zvednout ho dřív. Vyskočili až v poslední chvíli.

Nechtějte slyšet, co vypadlo z úst Kláskovi, když na jevišti trakař zvedl. Už se nedalo nic dělat, musel jet. Rozeschlý trakař kvílel a pískal, léta nebyl používán a na takovou tíhu nebyl zvyklý. Prkna, která znamenají svět, také vrzala a praštěla. Do toho kraválu křičel Klásek na dalšího muzikanta, aby mu s tím mletím pomohl. Ten se velice divil, protože o vtipu kolegů nevěděl a myslel si, že v pytli jsou jen piliny. Oba měli co dělat, aby „mletí“ do mlýna odnesli.

Po představení nic netušící režisér Štěpána pochválil: „Sám jsem ti věřil, že tam vezeš padesát kilo.“ - „Jen si to zkus,“ vyzval ho Štěpán, „kdyby jenom padesát kilo, tohle byl skutečně můj životní výkon.“

Příspěvek anonymního diváka

Pořád se něco děje

Gazdina roba odložila se zasněným pohledem své oblíbené *Pohádky pro myšky* a začala opět pomýšlet na vdavky. Nejvíce se jí líbil černovlasý řidič *Oskar*. Známy krasavec ostatně neměl široko daleko v regionu konkurenci. Místní vzdělané *Treperendy*, které naprosto přesně vědí, že *Jedna a jedna jsou tři*, mu neřekly jinak než König zum Essen (*Král k sežrán*). Cizí i *Naši furianti* jenom zírali a také záviděli. Šofér-playboy nejdříve zkoušel uplatnit svoji *Dvojí hru*, ale kdepak, děvčica se nedala ošálit. Zkrátka a dobře, pro mladíka brzy nadešel *Černý pátek*, jinými slovy, spadla klec a byla *Ženitba*. Dnes jim můžeme závidět, protože bydlí *Na správné adrese*.

Milan Čejka

Co rovných dvě stě?

Určitě jste si již povšimli sedícího velkého Krakonoše ve foyeru divadla. Hned před vládcem hor stojí stolec a na tom stolku je uzavřená schránka. Tedy pokladnička. Do ní mohou dobrovolníci vhadzovat příspěvky dle možností své peněženky. Peníze takto vytěžené jsou určeny pro domácí divadelní spolek Krakonoš na obnovu divadla. O sbírce, která probíhá od dubna tohoto roku a je Krajským úřadem v Liberci povolena na dobu jednoho roku, jsme si povídali se starostou domácího souboru Janem Vavrou st.

„Před začátkem přehlídky jsme udělali přesný součet sebraných peněz a vybraná částka činí přesně 65.954 korun,“ vysvětluje starosta. „Jsou tři způsoby, jak na sbírku mohou dárci přispět. Jednak přímo na účet k tomuto účelu zřízený (č.ú.- 188522635/0300), nebo v hotovosti v divadle či muzeu. Poslední možností jsou sběrací listy, které jsou k dispozici na Městském úřadu ve Vysokém, u pana Pacholíka (Klenoty P+P Vysoké n.J.) a přímo u mě,“ vysvětlil J. Vavrou.

Jak mě starosta divadelního spolku ujistil, podnikatelé, kteří by chtěli přispět, dostanou od spolku potvrzení nutné k doložení odečtu z daní. Z vybraných peněz zatím

vysočtí divadelníci nepoužili ani korunu. Trojici opravených bočních dveří do divadla, jež vyšla na 40.000 korun, ufinancovali z vlastních zdrojů. Pro DS Krakonoš dveře vyrobil truhlář Václav Metelka ze Stanového a sponzorsky je nechal zasklít pan Pacholík. Rekonstrukci však nutně potřebuje topení v divadle, k zahoezení by nebyl ani nový kabát budovy.

Stranou se nederží ani vysocký městský úřad. „Slíbili příspěvek sto tisíc korun. A tak si říkám, že s těmi už vybranými pětadesáti tisíci to bude pěkná částka. A ještě hezčí by byla, kdybychom ji po přehlídce zarovnali na rovných dvě stě tisíc,“ sprádá sny starosta DS Krakonoš Jan Vavrou. Chcete-li mu s jeho snem pomoci či jej dokonce překonat, použijte buď onu schránku, kterou hlídá Krakonoš, nebo jiný z popsaných způsobů příspěvků. Divadelní spolek Krakonoš vám za pomoc předem děkuje. (jn)

Napsali jste nám

LUCERNA

aneb Co se může dít

V jedné vesnici nedaleko Ostravy slavili členové ochotnického divadelního souboru kulaté výročí založení. Čím oslavit kulatiny? Sa-

že nějak odbočíme, ale jen proto, abychom si vyzkoušeli jiný žánr. Změna není cíleně připravována. Tak jsme začínali a já mám tendenci směr udržet. Krváků je dost, problémů víc než je zdrávo, je třeba dělat něco pro uvolnění.

Jak váš soubor funguje? Máte všechno nějak rozděleno, nebo dělají všichni všechno?

Funkce v souboru jsou dost rozděleny. Poslední dobou dva lidé režírují. Jirka Hlávka a já. Dřív jsem především hrával, ale když režíruji, nehraji.

To je snad normální?

Jistě, má to pro soubor ale své výhody i nevýhody. Při premiéře Oskara mi jeden ze známých divadelníků řekl: „Dřív se do Libice jezdilo na Vondruškovi a on teď nehraje!“ Ale změna je užitečná, abychom neupadali do stereotypu. Vlastního specializovaného dramaturga nemáme, obvykle dramaturgii dělá režisér, techniku souboru tvoří pět lidí a dělají jen to. Sem tam ale pomáhají i ostatní. A ještě bych chtěl připomenout – soubor je rád za mladé, kteří se do spolku zapojili. Vzdělávají se v Hronově v klubech a dílnách. Zalíbilo se jim to a mohli by vydržet. Je vidět růst jejich herecké práce, díky hronovským seminářům, praxi a možnosti navštěvovat špičková amatérská představení se mají kde učit.

Jak u vás funguje třeba zkouška? Myslím na docházku a dochvilnost. Jaký je třeba řeckněme poměr soubor versus hostinec? To může být někdy i problém.

Zkoušky jsou respektovány, vyskytne-li se neodkladná záležitost, oznamuje se předem. Nedochází k tomu, že by lidi byli na zkoušce zbytečně. Zkouška tedy neslouží jako zástěrka čehokoli jiného. Před zkouškou, při ní a zvláště před představením se nepije. Nikdo si nedovolí ani žádného „odtrémováka“. V souboru vládne dostatek odpovědnosti, za to je musím pochválit.

Jezdíte sem do Vysokého často. Co o vás ostatní ještě nevědí?

Těžko říct. Určitě si lidi ani já nepamätujeme, co už bylo řečeno. Připomínám, že letos slavíme 35 let. Nebo – náš soubor se de facto podílí na zabezpečení této přehlídky. Tedy zčásti. Všechna představení jedou na světelném pultu Libice. Jeden člen techniky našeho spolku tu působí celý týden a je členem týmu Krakonoše. Jde tu zkrátka o úzký kontakt obou souborů.

Promiň, ale za pět minut začínáme, já bych přece jenom měl být na místě.

Děkuji za přiblížení práce souboru a „zlomte vaz“!

Dokonalé zrcadlo

„Drtivou většinou jsme se bavili, i když možná ne úplně všichni. Viděli jsme dobře napsanou klasickou frašku. Fraška je určená nejširším vrstvám publika, ale vždy balancuje na hraně a určitou část diváků nikdy neosloví,“ řekl hned úvodem včerejšího rozborového semináře předseda poroty prof. Jan Císař, který hodnotil sobotní soutěžní vystoupení DS Eduarda Vojana z Brněnce. Podle jeho slov se představení Brněneckým povedlo ze tří důvodů. Zůstali po celou dobu věrni žánru, vyřešili scénický princip a ve většině případů si herci uměli pohrát se svou postavou a určité věci si vychutnat. Cílem celé inscenace bylo poskytovat divákovi příležitost ke smíchu, což se v sobotním případě zdárně zdařilo, a ukázat, jak my lidé umíme být pošetilí.

Ke kladnému hodnocení předsedy poroty se připojil i ing. Dušan Zakopal. „Viděl jsem tutéž předlohu už ve trojím různém zpracování a musím říct, že předchozí dva soubory text ani zdaleka nepojaly tak, jako Vojani z Brněnce. Zvládnutí frašky, dle mého názoru, vyžaduje také zvládnutí hereckého řemesla.“

Mgr. Jiří Hraše ocenil vše již oceněné, pochválil preciznost provedení, což, jak připomněl, není

často k vidění. „Vše stojí a padá s přesností. Kladu si jen otázku správné míry. Někde by se snad jen mohlo trochu ubrat a celek by možná byl výraznější.“

Prof. František Laurin byl lehce zneklidněn faktem, že hlavní postava Johna Browna byla charakteri-



zována jako sexuální maniak. „Ne, je to člověk hluboce trpící nedostatkem lásky,“ upřesnil stav hrdinovy mysli. Shodl se však s Jiřím Hrašem na velikosti míry. Ať už v užívání vnějších znaků postav, tak i vulgárních slov. „Tím nechci říct, že nesmí z jeviště zaznít. Chci jen podotknout, že jen v některých vypjatých okamžicích mají své správné místo a jsou nenahraditelná. Jindy mohou však celkovému vyznění i ublížit,“ dodal režisér Laurin.

Stranou hodnocení nemohl zůstat ani pohled scénografa. Mgr. Petr Kolínský byl lehce v rozpacích, jak svůj příspěvek začít, když se inscenátoři prohřešili v řešení prostoru proti autorovi hry

Pro slabší povahy je k dispozici smuteční obřad včetně dokumentace. Mírs tebou, Špeldo.



Přišlo e.milem:

Pohled z Ameriky

Letosní ročník KDP a Vetrník budou ochuzeny o téměř již tradiční rubriku diváckých komentářů k jednotlivým představením s podpisem Mag. Moje malíckost se totiž rozhodla vylepsit si své jazykové znalosti angličtiny přesunem na druhou stranu zeměkoule, přesněji do města Minneapolis ve státě Minnesota. Působím na soukromé katolické střední škole (DeLaSalle High School), která se nachází ve středu města, nota bene na ostrově uprostřed Mississippi. Protože jsem ve škole, navíc pomáhám v knihovně, chodím se dívat na různé hodiny, případně jsem použitelná jako náhrada za chybející kantory, kde jen zadám požadovanou práci a dohlednu na poradek ve třídě. Pro své

vlastní potěšení chodím na hodiny zdejšího kolegy Teda, který má kurs Historie filmu a promítá tam z DVD jednak věci klasické, jednak jejich moderní přepracování, pokud se mu to hodí. Tímto způsobem jsem doposud viděla Upira Nosferatu a teď máme rozkoukány Stin vampira. Dale jsou na seznamu takové filmy jako Kraska a zvíře Jeana Cocteaua, Jazzový zpěvák (první zvukový film vůbec), Občan Kane, Rebel bez přiciny a 2001: Vesmírná odysea. Pokud někoho zajímají podrobnosti o tom, jak se žije české kantorce na stázi v USA, ať se zeptá Daniely Hejralové, ta má nejčerstvější zprávy včetně fotografií.

Všem divadelním přátelům z Vysokého držím palce, aby i tentokrát zvládli prehlídku jak nalezi, a soutezicím i hostujícím souborům pozorně a vnímavě diváky.

Mag



Zjeviště

*Jsem rád, že smím v této chvíli
Povědět vám – moji milí,
Jaké je to podívání,
Když i na vás přijde hrani
Na jevišti – ve Vysokém!*

*Oponou zřím – jedním okem,
Kolik hlav v hledišti sedí,
neboť potom tolik hledí
Na to, co na prknech tvořím.
Trémou třesu se i hořím.*

*Se mnou všichni – soubor celý,
I od něj byste zvěděli,
Že je radost – Vysočáci,
Tady u vás odvést práci,
Kterou jsme si se hrou dali.*

*Radost máme jako malí.
Každý – každický je rád,
Že tu může opět hrát!
Díky za to – díky věru
Vám všem, co sedíte v šeru.*

*A když hrát tu nebudeme,
Stejně zase přijedeme
Tleskat tomu – kdo je rád,
Že tu taky může hrát.*

jh



Chňapky a další

Jistě jste si všimli už tradičního stánku ve foyeru divadla Krakonoš. Jeho nabídka upomínkových předmětů, jimiž můžete udělat radost sobě i svým přátelům a celý rok si tak doma připomínat dění na národní přehlídce, byla obohacena o novinky.

Těmi nejžhavějšími, alespoň dle mne, příležitostné kuchařky, jsou chňapky. Ale tyhle chňapky nejsou jen tak ledajaké. Nejenže vaše ruce ochrání před případnými spáleninami a fungují jako vkusná ozdoba vaší kuchyně, ale navíc nahradí i kuchařskou knihu. Existují v levém i pravém provedení a nabízejí dva typické recepty – Krkonošské kyselo a pravé sejkory.

Jste-li tradičnějšími zákazníky, věnujte svou pozornost klasické keramice, knihám nebo praktickým pouzdrům na doklady. Velmi užitečné jsou například pro sportovce.

(red)

úplně ve všem. „Cooney výslovně píše, že jeviště je rozděleno na třetiny, z nichž ve dvou zadních jsou vytvořeny skoro stejné pokojičky s výraznými odlišnostmi,“ cituje úmysl autora scénograf, podle jehož slov je řešení prostoru klíčové a stává se nositelem inscenace. „Byl jsem ohromen vaším řešením. Pokoj jste rozdělili přesnou osou souměrnosti a jedna půle byla dokonalejším zrcadlovým odrazem druhé. To byl od vás geniální tah na branku,“ pochvaloval si řešení jevištního prostoru Mgr. Kolínský.

Shrnuto - všichni porotci si představení pochvalovali, tvrdili, že se dobře pobavili a spíše se souborem polemizovali o drobných nuancích. Musím konstatovat, že pokud bude přehlídka v tomto duchu pokračovat, nebudou mít porotci na závěr lehký úkol. (jn)

Lat'ka se udržela

Vlastimil Ondráček včera při odpoledním loučení konstatoval, že nás všechny divadelní soubor Eduarda Vojana z Brněnce přesvědčil, že někdy jeden a jedna se rovná třem. „My je zase chceme přesvědčit, že vánoce mohou být i v říjnu,“ řekl před ozdobeným vánočním stromkem a dodal, že všechny dárky na rozloučenou dostanou Vojani pod stromeček. Pod

jeho větve položila hned dva dárky i Svatka Hejralová.

Ten první byl oficiální, druhý osobní. „Typickou špičatou hlávkou vysokého zelí dávám vašemu souboru za svou osobu. Líbí se mi, jak držíte při sobě a jste skvělá parta. A takových je už i mezi námi divadelníky čím dál méně. Proto si toho važte,“ řekla předsedkyně přípravného výboru.

Ing. Jaroslav Vyčichlo, předseda SČDO, se také rozloučil s odjíždějícím souborem. „Slyšel jsem, že laťka kvality byla letos nasazena vysoko. Musím říct, že jste ji rozhodně svým výkonem udrželi alespoň ve stejné výši. Takové představení se zde často nevidí. Slyšel jsem loni říkat profesora Císaře, že už snad ani do Vysokého nebude jezdit, protože i tam úroveň soutěžních her klesá. Letos je tomu výrazně jinak a jsem tomu rád,“ uzavřel svůj pozdrav na rozloučnou předseda SČDO. (jn)



Co prozradila hosteska

Všechny nepravosti, jichž se dopustil odjíždějící soutěžní soubor během svého pobytu na přehlídce, má prozradit jeho hosteska. Daniela se k tomu na rozdíl od ostatních mírných hostesek a hostesů postavila opravdu čelem a řekla vše. Je-likož jsem z její matematické výpovědi nepochopila absolutně nic, požádala jsem Danielu o přesnou citaci, kterou vám tu předkládám:

„Navrhuji přípravnému výboru dělit napříště soubory na počítatelné a nepočítatelné. No a vy to máte spočítané. Respektive, po dlouhém a vyčerpávajícím úsilí jsem vzala množinu 25 lidí, kteří měli být ubytováni ve vile, z toho podmnožina 8 žen a druhá podmnožina 17 mužů, z nichž byl jeden v sokolovně, tři muži na Prvosence a 2 ženy tamtéž. Ale tuto podmnožinu prvosenců musím odečíst, neb jejich druhá mocnina se přičetla v sobotu, tedy z dvaceti pěti členů souboru bylo dvacet devět na vítání na úřadě. To se mi ale po představení, během kterého nám falírovala



jednička, zdvojnásobilo a já byla nucena jít za hlavním ubytovatelem, že se mi zdvojuje soubor a já je nemám, kam ubytovat. Bylo mi řečeno, ať sdílí podíl svých postelí nebo spí pod mostem. Ten je pro tyto potřeby nutno do příštího ročníku vystavět!

Kolik nás ve čtyři ráno došlo zpět na hotel? Prý jeden. Říkám záměrně prý, absolutní hodnotou jsem si nebyla jista. Aby se nám toto vytýkání rovnic zjednodušilo, vytкну ty, co odjedou domů. Je to dvě na druhou muže a dvě ženy – ovšem, jak víme, s dvojkou má tento soubor problémy. Z předchozích počtů nám tak vzniká úsečka

o délce z bodu A – Vysoké, do bodu B – Brněnce. Všimněte si tvaru písmene A – to pro ty, co ví, že kopec je vysoký jako tvar tohoto písmene, a B – no to je snad zbytečné vysvětlovat. To pro jednodušší představitost. Tudiž pro tuto úsečku je nutno použít Einsteinova nepřekonaného vzorce $E=mc^2$ – tedy teorie relativity, neboť vzdálenost od dobrých lidí k dobrým lidem je relativní.“

Tak to je přepis „žalujícího“

proslovu hostesky DS Eduarda Vojana z Brněnce Daniely Hejralové. Matematika do něj pronikla zřejmě v souvislosti s matematickým titulem hry $1 + 1 = 3$, s níž soubor z Brněnce do Vysokého přijel.

Je vám jasné, co tím Daniela chtěla říci? Také ne? To jsem ráda, že nejsem sama. (jn)

Hod jablkem na Krakonoše

S dvěma lískami krásných červených jablek dorazil do Vysokého divadelní soubor Scéna Libochovice, jenž se zítra představí s českou klasikou – Našimi furianty Ladislava Stroupežnického.

Prvního vřelého přijetí se Libochovickým dostalo od Karla Bártý, jenž obrazně smekl klobouk před dlouhou tradicí divadla v Libochovicích (první zmínky o veřejné produkci se datují rokem 1860, samotná DS Scéna existuje od roku 1926 – pozn.red.) a neméně dlouhou tradicí pořádání přehlídek (proběhlo již 47 ročníků). „Doufám, že ve vašem případě nebude platit úsloví třikrát a dost, ale uvidíme se zavčas znovu,“ dodal zástupce pořádajícího Občanského sdružení Větrov.



I Vlastimil Ondráček z SČDO se připojil k radosti z příjezdu Libochovických: „Věřím, že s českou klasikou si najdete zcela jistě cestu k srdcím diváků,“ dodal V. Ondráček.

DS Scéna pak rozdal svůj dárek, tak typický produkt jejich regionu – nádherná jablka mezi přihlížející, kteří přišli před divadlo vče-

ra v opravdu hojném počtu. Prvním jablkem však byl obdarován vládce města po dobu přehlídky, Krakonoš. Jablko získal mocný duch až na druhý pokus, protože prvním hodem jablko nedoletělo na balkon divadla. (jn)

Schůzka s hostem

Každý ročník vysoké národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim má svého hosta. Ani letošní nebude výjimkou. V pátek 15. října odpoledne se v divadle Krakonoš můžete setkat s Janem Čenským. Vstupenky za pětadvacet korun jsou od dnešního dne již v prodeji, začátek představení je stanoven na 13.30 hodin. (red)